

naviske Lande og Finland og mellem hvert af disse Lande indbyrdes, det her drejer sig om, og jeg skal nu tillade mig at gøre Rede for, hvorledes det staar med Ratifikationen af de afsluttede Konventioner af den Art. For den finsk-svenske Overenskomsts Vedkommende er Ratifikationsdokumenterne udvekslet i Helsingfors den 13. September i Aar. Mellem Sverige og Norge er Ratifikationsdokumenterne udvekslet i Kristiania den 30. August. Norge har under 18. Juli ratificeret Overenskomsten med Danmark og den 15. August meddelt, at det er rede til at udveksle Ratifikationsdokumenterne. Endelig har den finske Chargé d' Affaires i August Maaned i Udenrigsministeriet afleveret Udkast til Udvekslingsprotokol angaaende Ratifikationsdokumenterne til den dansk-finske Overenskomst, hvoraf maa formodes, at Finland allerede har ratificeret eller staar i Begreb med at ratificere Overenskomsten. Jeg skal i denne Forbindelse tillade mig at oplyse, at der under 6. Juni dette Aar er undertegnet en dansk-svejsisk Overenskomst om Forligsnævn, som i Indhold og Formaal i det væsentlige er overensstemmende med de mellem de nordiske Lande afsluttede.

Idet jeg i øvrigt henviser til Overenskomsternes Indhold og til de Bemærkninger, som ledsager Forslagene — ærede Medlemmer vil se, at vi har ladet Bemærkningerne aftrykke efter en af Overenskomsterne, nemlig den mellem Danmark og Finland, og til disse Bemærkninger er der saa for de andre Overenskomsters Vedkommende henvist —, skal jeg tillade mig at anbefale Forslagene til det høje Tings Velvillie.

Jøsen Christensen: De foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af Konventioner imellem Danmark og Norge, Danmark og Sverige og Danmark og Finland er et glædeligt Udslag af de nordiske Folks Ønske om at udligne mulige opstaaende Tvistemaal imellem Landene ved Forlig. De nordiske Lande ønsker ikke at være anvist paa at slæbe saadanne Tvistemaal for et mellemfolkeligt Raad, medmindre Forligsforsøget i Henhold til de foreliggende Konventioner glipper. Jeg tillader mig at opfatte de foreliggende Forslag som et Udtryk for en nordisk Fællesskabsfølelse, en Følelse af, at vi har Betingelser for at løse Landenes større eller mindre Konfliktsspørgsmaal i Forligets Aand, selv om det skulde vise sig vanskeligt i visse Tilfælde at løse

dem ad den direkte diplomatiske Forhandlings Vej.

Paa det Folkeforbundsmøde, der fandt Sted i Genève i Tiden fra 4. April til 30. September 1922, tiltraadte Delegeretforsamlingen de Tanker, der gentagende var fremsat fra de nordiske Landes Side om, at Folkeforbundets Medlemmer kunde afslutte Overenskomster gaaende ud paa at forelægge deres Stridigheder for Forligsnævn, der var nedsat af de paagældende Lande selv. Tiltrædelse skete under Forbehold af de i Folkeforbundspagtens Artikel 15 omhandlede Rettigheder og Forpligtelser. Som Følge af, at Folkeforbundspagtens Bestemmelser angaaende mellemfolkelig Voldgift og Dom i Stridigheder Folkeforbundets Medlemmer imellem er blevet suppleret med nogle Bestemmelser om Forligsnævn, nedsat af de stridende Parter selv, søger de nordiske Lande nu afsluttet Konventioner om saadanne indbyrdes Forligsnævn.

Saa vidt jeg har kunnet skønne ved at sammenholde de foreliggende Forslag med Folkeforbundspagtens Artikler 12—15 og ved at sammenligne dem med de „Beslutninger og Ønskemaal“, der, som nævnt, blev vedtaget i Genève ved Folkeforbundets Delegeretmøde i 1922, findes der ingen Uoverensstemmelser imellem de nævnte Aktstykker og de foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning, naar undtages Forslagenes § 13.

I det Reglement, som man fra den nævnte Delegeretforsamlings Side foreslaar at følge, hedder det i § 6:

„Nævnets Beslutninger træffes ved Stemmeferhed.

De er ikke gyldige, medmindre alle Medlemmer er nærværende. Hvert Medlem har en Stemme.“

I nærværende Forslags Artikel 13 hedder det imidlertid:

„Nævnets Beslutninger træffes ved simpel Majoritet, naar intet andet er bestemt i nærværende Konvention. Hvert Medlem har en Stemme, og Formandens Stemme gør ved lige Stemmetal Udslaget.

Nævnet er beslutningsdygtigt, hvis samtlige Medlemmer er behørigt indkaldt, og Formanden samt mindst to andre Medlemmer er til Stede.“

Og i Bemærkningerne til Forslaget om en Konvention imellem Danmark og Finland hedder det:

„Nævnet er beslutningsdygtigt, hvis samtlige Medlemmer er behørigt indkaldt, og Formanden samt mindst 2 andre Medlemmer er til Stede.“